

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1932

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 300

ΝΟΜΟΙ

Περὶ κωδικοποιήσεως καὶ ὀμπληρώσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας.

Νόμος 3607

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐρχοντες ὑπ' ὄψει τῶ ἀρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Ἄδεια πρὸς ἱδρυσιν φαρμακείου χορηγεῖται δι' ἀποφάσεω τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, μόνον εἰς ἐπιστήμονας φαρμακοποιούς, κεκτημένους τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων νόμιμο προσόντα ἀσκήσεως τῆς φαρμακευτικῆς, τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν καὶ ἐκπληρώσαντας τὴν στρατιωτικὴν τῶν ὑποχρῶσιν, ἢ νομίμως ἀπηλλαγμένους τούτης.

Ἄρθρον 2.

1. Φαρμακεῖον ἱδρύεται ἐν πάσῃ πόλει, κώμῃ, ἢ χωρίῳ, ὡς καὶ εἰς πάντα συνοικισμόν, ἀναγεγραμμένον εἰς τὴν ἐπίσημον ἀπογραφὴν τοῦ Κράτους, αὐτοτελῆ, αὐθύπαρκτον καὶ μὴ ἀποτελοῦντα συνέχειαν πόλεως, κώμης, χωρίου ἢ ἐτέρου συνοικισμού καὶ ἔχοντα τοὐλάχιστον 500 κατοίκους.

2. Ἡ μεταφορὰ τῶν εἰς τοὺς Συνοικισμοὺς ἱδρυθέντων ἢ ἱδρυομένων φαρμακείων εἰς πλησιόχωρον πόλιν, κώμην, χωρίον ἢ συνοικισμόν ὡς καὶ τανάπαλιν ἀπαγορεύεται, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἐπεκτεινομένου κατὰ τὰ νόμιμα τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, κώμης, χωρίου ἢ συνοικισμού πρὸς τὸν παρακείμενον συνοικισμόν, ἤθελε συμπεριληφθῆ ἢ ἐν αὐτῷ τὸ σημεῖον τοῦ συνοικισμού εἰς ὃ λειτουργεῖ τὸ φαρμακεῖον, ὅποτε ἢ σχετικὴ ἄδεια λειτουργίας αὐτοῦ λογίζεται ὡς χορηγηθεῖσα διὰ τὴν ἐπεκτεινομένην πόλιν, κώμην, χωρίον ἢ συνοικισμόν.

3. Τὰ αὐτὰ ὡς ἀνωτέρω ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς μετὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ Κράτους ἱδρυομένους συνοικισμοὺς ἐφ' ὅσον οὗτοι πληροῦσι τοὺς ἀνωτέρω ὄρους.

4. Εἰς φαρμακοποιούς ὑποβαλόντας αἰτήσεις περὶ χορηγήσεως ἄδειας ἱδρύσεως φαρμακείου πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 3601 ὡς καὶ τοὺς λαβόντας τὸ Πανεπιστημιακὸν τῶν πτυχίων κατὰ τὸν μῆνα τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου ἢ ἄδεια παρέχεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρθρῶν 2 καὶ 3 τοῦ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν διατάξεων περὶ συστάσεως φαρμακείων».

Ἄρθρον 3.

Διὰ τὴν ἱδρυσιν φαρμακείου τηροῦνται αἱ ἀκόλουθοι ἀναλογίαι ὡς πρὸς τὸν πληθυσμὸν:

1. Ἐπὶ πληθυσμοῦ τοὐλάχιστον 500 κατοίκων ἱδρύεται ἓν φαρμακεῖον.

2. Ἐπὶ πληθυσμοῦ ὑπερβαίνοντος τοὺς 2.500 κατοίκους

ἐπιτρέπεται ἡ ἱδρυσις δευτέρου φαρμακείου. Διὰ πλείονα τῶν δύο φαρμακεία ὑπολογίζεται ἐν φαρμακείον ἀνὰ 4000 κατοίκους.

3. Ὁ πληθυσμὸς λογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς τοῦ Κράτους.

4. Τὰ κατὰ παράθεσιν τοῦ ἀνωτέρω ἀριθμοῦ ἱδρυόμενα φαρμακεία κλείονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, οἱ δὲ ἱδρυσάντες ταῦτα τιμωροῦνται αὐτεπαγγέλτως διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ 5.000—10.000 δραχμῶν ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν.

Ἄρθρον 4.

Οἱ λαβόντες ἄδειαν ἱδρύσεως φαρμακείου ὀφείλουσιν ἐντὸς προθεσμίας ἕξ (6) μηνῶν λογιζομένων εἴτε ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἄδειας, εἴτε (ἐν περιπτώσει μὴ κοινοποιήσεως ταύτης, λόγω μὴ ἀνευρέσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου) μετὰ εἰκοσήμερον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, νὰ καταστήσωσιν αὐτὸ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἄλλως παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ ἄδεια θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἄκυρος.

Ἄρθρον 5.

Αἱ αἰτήσεις περὶ ἄδειας ἱδρύσεως φαρμακείων γίνονται δεκταὶ μόνον ἐφ' ὅσον ἐπιδίδονται νομίμως διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἴτε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς, εἴτε εἰς τὰς τοπικὰς δημοσίας ἀρχὰς ἢ τοὺς κατὰ τόπους εἰρηνοδίκας.

Ἄρθρον 6.

1. Αἱ ἄδειαι ἱδρύσεως φαρμακείων χορηγοῦνται εἰς τοὺς αἰτούντας κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν ἐπιδόσεως τῆς αἰτήσεως αὐτῶν εἰς τὴν δημοσίαν ἀρχήν.

2. Μεταξὺ συγχρόνως αἰτούντων, προτιμᾶται.

α) Ὁ αἰτῶν ἄδειαν ἱδρύσεως φαρμακείου ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἕξ οὗ καταγγέται καὶ μὴ κεκτημένος ἄδειαν ἱδρύσεως φαρμακείου ἄλλαχθῶ.

β) Ὁ ἔχων ἀρχαιοτέραν ἄδειαν ἐξασκήσεως τοῦ φαρμακευτικοῦ ἐπαγγέλματος, ὡς αὕτη ἐννοεῖται ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ νόμου καὶ μὴ λαβὼν ὅπωσδήποτε προηγουμένως ἄδειαν ἱδρύσεως φαρμακείου.

Ἄρθρον 7.

1. Φαρμακοποιὸς ἐπιδόσας αἴτησιν πρὸς λήψιν ἄδειας ἱδρύσεως φαρμακείου ἐν τινὶ τόπῳ δὲν δικαιοῦται παραιτούμενος ταύτης νὰ ἐπιδώσῃ νέαν αἴτησιν ἄδειας πρὸ τῆς παρελεύσεως τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀρχικῆς αἰτήσεως εἴτε ἐξεδικασθῆ αὕτη εἴτε μὴ.

2. Αἰτήσεις χορηγήσεως ἄδειας ἱδρύσεως φαρμακείου ἐνδικασθεῖσα καὶ ἀπορριφθεῖσα ἀπόλλυσι τὴν ἰσχύον αὐτῆς, τῆς σχετικῆς ἀπορριπτικῆς ἀποφάσεως κοινοποιουμένης προσήκοντως.

Ἄρθρον 8.

Εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν φαρμακοποιὸν δὲν δίδεται ἄδεια νὰ ἱδρῶσῃ ἢ διευθῶνῃ πλέον τοῦ ἐνὸς φαρμακείου.

"Αρθρον 9.

Πρό πάσης έναρξεως λειτουργίας φαρμακείου ενεργείται, τῇ ὑποχρεωτικῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἐπιθεωρήσις ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν φαρμακείων ἢ πύργου κωλυομένου ἢ ἐλλείποντος ἐκ τοῦ νομιάρχου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, κωλυομένου δὲ τοῦ Προέδρου τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ἢ ἐπιθεωρήσις ενεργεῖται ὑπὸ μόνου τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν φαρμακείων ἢ ὑπὸ τοῦ Νομιάρχου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ. Ἡ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν σχετικὴν ἐκθεσὶν τῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγίεινῆς, ὅπερ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης ἐπιτρέπει ἢ ἀπαγορεύει τὴν λειτουργίαν, ἐκδίδον σχετικὴν διαταγὴν, μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ὁποίας καὶ μόνον ἀρχεται ἡ λειτουργία τοῦ φαρμακείου.

Ἡ ἄδεια πρὸς λειτουργίαν τοῦ φαρμακείου κοινοποιεῖται διὰ τοῦ Νομιάρχου ἢ τῶν ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν καὶ ἡ λειτουργία τοῦ φαρμακείου ἀρχεται ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης.

Διὰ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν κοινοποιεῖται καὶ ἡ ἀπαγόρευσις τῆς λειτουργίας τοῦ φαρμακείου.

Φαρμακεία εὐρισκόμενα ἄνευ τῆς μετὰ προηγουμένην ἐπιθεωρήσιν ἐκδιδόμενης ἀδείας ἐν λειτουργίᾳ, κλείονται προσωκαίρως καὶ οἱ παραβάται τιμωροῦνται διὰ προστίμου χιλίων δραχμῶν ἕως δύο χιλιάδων δραχμῶν ἐπιβαλλομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγίεινῆς.

"Αρθρον 10.

1. Τὸ φαρμακεῖον διευθύνεται αὐτοπροσώπως ὑπὸ τοῦ ἀδειούχου ἰδιοκτῆτος φαρμακοποιοῦ ἢ προσωρινῶς καὶ τοῦ κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργεῖου νομίμου ἀντικαταστάτου αὐτοῦ, ὑπέχοντος ἀπάσας τὰς εὐθύνας περὶ τῆς κανονικῆς λειτουργίας τοῦ φαρμακείου καὶ ὑπαγομένου εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος ἐδικτοῦ νόμου περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν φαρμακείων. Ἄδεια ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀδειούχου ἰδιοκτῆτος τοῦ φαρμακείου ὑπὸ ἐτέρου φαρμακοποιοῦ μὴ διευθύνοντος ἕτερον φαρμακεῖον διὰ χρονικὸν διάστημα ἀνώτερον τῶν δύο μηνῶν παρέχεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργεῖου τῆς Ὑγίεινῆς εἰς περιπτώσεις ἀσθενείας ἢ ταξιδίου τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ πρὸς εὐρύτεραν μόρφωσιν ἢ καὶ κατ' ἐτέρας ἐξαιρετικὰς λόγους, τοὺς ὁποίους τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγίεινῆς ἤθελε κρίνει ἐπαρκεῖς. Ἡ αἴτησις παροχῆς ἀδείας πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ ὑπὸ ἐτέρου, μὴ διευθύνοντος ἕτερον φαρμακεῖον προσυπογράφεται καὶ ὑπὸ τοῦ ἀντικαταστάτου οὗτοῦ φαρμακοποιοῦ, ὅστις κατ' ἄλλο τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας τοῦ ἰδιοκτῆτου, ὑπέχει ἀκεραίας τὰς εὐθύνας τῆς διευθύνσεως τοῦ φαρμακείου.

2. Ἐπὶ ἀπουσίᾳ μικροτέρᾳ τῶν δύο μηνῶν καὶ ἐλλείψει βοηθοῦ ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ, δύνανται καὶ οἱ βοηθοὶ φαρμακείων ν' ἀντικαταστήσωσι τὸν ἀπουσιάζοντα φαρμακοποιόν, ἀλλὰ μόνον ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἐτέρου φαρμακοποιοῦ, ἔχοντος φαρμακεῖον ἐν τῇ αὐτῇ πόλει καὶ ὄντος συνυπευθύνου μετὰ τοῦ βοηθοῦ διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ φαρμακείου.

Ἡ λειτουργία τοῦ φαρμακείου ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἐτέρου φαρμακοποιοῦ, ἔχοντος φαρμακεῖον ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, ἐπιτρέπεται κατόπιν ἀναφορᾶς τοῦ ἰδιοκτῆτου φαρμακοποιοῦ πρὸς τὸν οἰκεῖον Νομιάρχον καὶ τούτου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγίεινῆς, μόνον διὰ δύο μῆνας καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν συνεχείᾳ ἢ διακεκομμένως.

Εἰς ἃ μέρη δὲν ὑφίστανται πλέον τῶν τριῶν φαρμακείων ἢ ὡς ἄνω ἐπίβλεψις τοῦ φαρμακείου δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς ἱατρὸν ἐγκατεστημένον ἐκεῖ μόνιμως, ἔνθα ἐδρεύει τὸ φαρμακεῖον.

Τὰ ἐδάφια γ' καὶ δ' τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἀρθροῦ 10 διαγράφονται καὶ ἀντ' αὐτῶν προστίθεται ὡς γ' ἐδάφιον τὸ ἀκόλουθον.

«Οἱ παραβάται τοῦ παρόντος ἀρθροῦ τιμωροῦνται διὰ προστίμου χιλίων ἕως δύο χιλιάδων δραχμῶν ἐπιβαλλομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ὑγίεινῆς Ὑπουργοῦ».

"Αρθρον 11.

1. Φαρμακεῖον ἀρξάμενον τῆς λειτουργίας αὐτοῦ δὲν δύναται ν' ἀργήσῃ ἢ μείνῃ κλειστὸν ἄνευ σχετικῆς ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς.

2. Ἄδεια πρὸς πρόσκαιρον κλείσιμον τοῦ φαρμακείου δίδεται διὰ χρονικὸν διάστημα μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ἐξάμηνον.

α') Διὰ μεταφορὰν ἢ ἀνακαινίσιν τοῦ φαρμακείου.

β') Διὰ λόγους ὑγείας.

γ') Ὅσακις ἔνεκα οἰκονομικῶν ἢ ἄλλων λόγων, ἤθελε κρίνει τὸ Ὑπουργεῖον, ὅτι εἶναι ἀδύνατος διὰ τὸν φαρμακοποιόν ἡ ἀνεύρεσις ἀντικαταστάτου.

δ') Εἰς τόπους ἐνθα ὑπάρχει ἐν μόνον φαρμακεῖον ἢ ἄδεια τοῦ προσωκαίρου κλεισίματος δίδεται εἰς ἐξαιρετικὰς ὁλως περιπτώσεις καὶ μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου. Ἐν περιπτώσει τοιοῦτου κλεισίματος, δύνανται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῆς Ὑγίεινῆς Ὑπουργοῦ, νὰ χρηγῶσι φάρμακα οἱ ἱατροί, ἐφ' ὅσον δὲν λειτουργεῖ ἕτερον φαρμακεῖον, ὑποχρεουμένου τοῦ φαρμακοποιοῦ, ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν του, εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν εἰς καλὴν κατάστασιν ὑπολειφθέντων εἰς τὸν ἱατρὸν φαρμάκων καὶ εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν χονδρικῆς πωλήσεως.

3. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, μὲ πρόστιμον 500- 2000 δραχμῶν εἰσπρατομένον συμφῶνως ταῖς διατάξεσι τοῦ περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων νόμου. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀργίας φαρμακείου πλέον τῶν τριῶν μηνῶν ἄνευ ἀδείας, δι' ἐριστικῆς ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας λειτουργίας αὐτοῦ.

Συστέγασις Μεταφορᾶς.

"Αρθρον 12.

1. Ἐπιτρέπεται κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, ἢ συστέγασις 2 ἢ 3 τὸ πολὺ λειτουργούντων φαρμακείων ἐν πόλει, ἐχούσῃ πλείονα τῶν δύο φαρμακείων, τῶν φαρμακοποιῶν τῶν συστεγαζομένων φαρμακείων ὄντων ἀλληλεγγύως ὑπευθύνων διὰ πᾶσαν παράβασιν νόμου καὶ διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν φαρμακείων τῶν καὶ ὑποχρεουμένων, ὅπως ἀναγράφωσι τὰ ὀνόματά των ἐπὶ τῶν προθηκῶν, ὡς καὶ τῶν ἐτικετῶν τῶν φαρμακείων.

2. Ἐν πόλει ἐχούσῃ 3 φαρμακεία ἐπιτρέπεται ἡ συστέγασις δύο μόνον φαρμακείων.

Ἐν πόλει ἐχούσῃ δύο μόνον φαρμακεία ἡ συστέγασις τούτων δὲν ἐπιτρέπεται.

Τὰ οὕτω συστεγαζόμενα φαρμακεία θεωροῦνται ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φαρμακείων ὡς κεχωρισμένως λειτουργοῦντα.

"Αρθρον 13.

Ἀπαγορεύεται ἡ συστέγασις φαρμακείου, φαρμακευτοδρείου ἢ φαρμακαποθήκης μεθ' οἰουδήποτε ἐτέρου καταστήματος.

Φαρμακεῖον, φαρμακευτοδρεῖον ἢ φαρμακαποθήκη, στεγαζόμενον μεθ' ἐτέρου καταστήματος κλείεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς, μέχρις ἐγκαταστάσεως εἰς ἴδιον κατάστημα.

Μεταφορᾶς—Μεταθέσεως.

"Αρθρον 14.

1. Ἡ μεταφορὰ φαρμακείου ἀπὸ πόλεως, κώμης ἢ χωρίου εἰς ἄλλο τοιοῦτον ἀπαγορεύεται.

2. Ἐπιτρέπεται μόνον ἀμοιβαία μεταθέσεις φαρμακείων ἀπὸ πόλεως, κώμης, χωρίου ἢ συνοικισμοῦ εἰς ἕτερον πόλιν, κώμην

ἢ χωρίον ἢ συνοικισμόν, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

3. Εἰς τὴν προηγουμένην περίπτωσιν, ὡς καὶ εἰς τὴν μεταφορὰν φαρμακείου ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9.

Λουτροπόλεις.

* Ἄρθρον 15.

1. Εἰς λουτροπόλεις, ἔνθα δὲν λειτουργοῦσι νομίμως φαρμακεία, ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὴν λουτρικὴν περίοδον ἰδρυσις ὑπὸ τὴν ὑπεύθυνον διεύθυνσιν ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ φαρμακείου ἐξηρητημένου ἐκ φαρμακείου εὐρισκομένου εἰς τὴν πλησιεστέραν πόλιν ἢ καὶ μεταφορὰ φαρμακείου ἐκ τῆς πλησιεστέρας πόλεως, ἐὰν αὕτη ἔχη δύο φαρμακεία. Τὸ οὕτω μεταφερθὲν φαρμακεῖον δύναται νὰ διακόπῃ τὴν ἐν λουτροπόλει λειτουργίαν αὐτοῦ, καθ' ὃν χρόνον ἀργοῦσι τὰ λουτρά καὶ νὰ ἐπανερχῆται εἰς τὴν πόλιν ἐξ ἧς μετεφέρθη.

2. Τὰ ἐξηρητημένα φαρμακεία ἢ καὶ τὰ διὰ τὴν λουτρικὴν μόνον περίοδον μεταφερόμενα δὲν ἀποτελοῦσι κώλυμα ἰδρύσεως μονίμου φαρμακείου ἐν τῇ λουτροπόλει καὶ κλείονται, μόλις ὡς ἤθελεν ἰδρυθῆ μόνιμον φαρμακεῖον ἐν αὐτῇ.

3. Ἡ παράβασις τῆς ἀνωτέρω διατάξεως συνεπάγεται τὴν ἐφαρμογὴν κατὰ τοῦ παραβάτου τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 3 παράγραφος 4.

Ἐκμίσθωσις ἀδείας φαρμακείου.

* Ἄρθρον 16.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκμίσθωσις ἀδειῶν ἰδρύσεως φαρμακείου.

2. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται μὲ ἀνάκλησιν τῆς ἀδείας καὶ κλείσιμον τοῦ φαρμακείου, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς, ἐκδιδομένης μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

* Ἄρθρον 17.

1. Ὁ ἀδειούχος τοῦ φαρμακείου δύναται νὰ προσλάβῃ συνεταιῖρον, ἀλλὰ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀπαιτεῖται ἀπαραιτήτως ἡ προσωπικὴ διεύθυνσις τοῦ φαρμακείου ὑπὸ τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ.

2. Ἡ παράβασις τῆς παρούσης διατάξεως συνεπάγεται τὴν εἰς τὸν ἀδειούχον φαρμακοποῖον ἐπιβολὴν προστίμου δραχμῶν 1000—3000, ἐπιβαλλομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς καὶ μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου καὶ εἰσπραττομένου συμφώνως ταῖς διατάξεσιν περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Μεταβίβασις — Διατήρησις ἀδείας φαρμακείου.

* Ἄρθρον 18.

1. Φαρμακοποιὸς τῆρῶν ἀδιαλείπτως ἐπὶ πλήρη διετίαν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ φαρμακεῖον δύναται νὰ μεταβιβάσῃ τὴν ἀδειάν του μετὰ τοῦ φαρμακείου εἰς ἕτερον φαρμακοποῖον, κεκτημένον τὰ νόμιμα προσόντα, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Α.Υ.Σ. ἐπὶ τῇ ἐπιδόσει ἐκ μέρους ἀμφοτέρων τῶν ἐνδιαφερομένων αἰτήσεων μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν.

2. Ἡ μεταβίβασις ἀδείας ἄνευ φαρμακείου ἀπαγορεύεται.

3. Παραίτησις ἀπὸ αἰτήσεως μεταβιβάσεως φαρμακείου εἰς ἕτερον φαρμακοποῖον γίνεται δεκτὴ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἔγγραφος συγκατάθεσις τοῦ πρὸς ὃν μεταβιβάζεται.

4. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν μεταβιβάσαντα τὴν ἀδειαν φαρμακείου ἢ ἰδρυσις φαρμακείου ἢ ἀποδοχὴ μεταβιβάσεως ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας ἀπὸ τῆς μεταβιβάσεως τοῦ φαρμακείου.

5. Εἰς μέρη ἔνθα ὑπάρχουσιν ὑπεράριθμα φαρμακεία ὁ φαρμακοποιὸς δύναται νὰ διακόψῃ τὴν λειτουργίαν τοῦ φαρμακείου του, ἀποζημιούμενος ὑπὸ τοῦ οἰκείου Φάρμακευτικοῦ Συλλόγου, ὅποτε ἡ σχετικὴ ἀδεια ἰδρύσεως ἀνακαλεῖται ὀριστικῶς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς.

* Ἄρθρον 19.

1. Ἡ χῆρα καὶ τὰ ὄρφανὰ τοῦ ἀποθανόντος φαρμακοποιοῦ, τοῦ ἔχοντος νομίμως ἐν λειτουργίᾳ φαρμακεῖον, καλούμενα κατὰ τὴν νόμιμον αὐτῶν τάξιν εἰς κληρονομίαν αὐτοῦ δύναται, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς λειτουργίας τοῦ φαρμακείου τοῦ ἀπαθιώσαντος, νὰ διατηρήσῃ τούτο ἐν λειτουργίᾳ ἐπὶ δεκαετίαν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀποθιώσαντος καὶ νὰ ἐνασκήσῃ ἐντὸς αὐτῆς τὸ δικαίωμα τῆς μεταβιβάσεως τῆς ἀδείας μετὰ τοῦ φαρμακείου εἰς ἐπιστήμονα φαρμακοποῖον κατὰ τὰ νενομισμένα. Παρελθούσης τῆς δεκαετίας ἀποβάλλουσιν οὗτοι ὀριστικῶς πᾶν δικαίωμα μεταβιβάσεως, κλειόμενου τοῦ φαρμακείου καὶ ἀνακαλουμένης τῆς ἀδείας. Ἀφ' ἧς ὅμως ἡ χῆρα καὶ τὰ ὄρφανὰ τοῦ ἀποθιώσαντος φαρμακοποιοῦ ἀπολαύσῃ συντάξεως παρὰ τοῦ ἑαυτοῦ Συντάξεως καὶ Ἀυτασφαλείας Ὑγειονομικῶν ἢ ἀνωτέρω δεκαετία περιορίζεται εἰς πενταετίαν.

Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου ἔχουσι καὶ αἱ ἄγαμοι ἢ χῆραι ἀδελφαί, ἀλλὰ ἐπὶ πενταετίαν.

2. Ἴνα ὅμως τὸ φαρμακεῖον ἐξακολουθήσῃ λειτουργοῦν μὲχρι τῆς μεταβιβάσεως, πρέπει νὰ διευθύνηται ὑπὸ φαρμακοποιοῦ ἔχοντος νομίμως τὸ δικαίωμα τοῦ μετέρχεσθαι τὸ φαρμακευτικὸν ἐπάγγελμα καὶ μὴ διευθύνοντος ἄλλο φαρμακείον. Ὁ πρὸς διεύθυνσιν τοῦ φαρμακείου φαρμακοποιὸς δέον νὰ προσληφθῇ τὸ πᾶν μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἰδιοκτῆ τοῦ φαρμακείου. Κατὰ τὸ τρίμηνον τοῦτο χρονικὸν διάστημα τὸ φαρμακεῖον δύναται νὰ λειτουργήσῃ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ εὐθύνην φαρμακοποιοῦ διευθύνοντος ἕτερον φαρμακείον ἐν τῇ αὐτῇ πόλει καὶ ἀναφερομένου ἐπὶ τούτῳ μετὰ τῶν κληρονομίων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ὑγίεινῆς.

Τὸ φαρμακεῖον διακόπτει τὴν λειτουργίαν του εὐθὺς ὡς ἤθελε παραιτηθῆ ὁ ὑπεύθυνος φαρμακοποιὸς καὶ μέχρι τῆς ἀνακλήσεως τῆς διευθύνσεως παρ' ἄλλου ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ.

Ἐν περιπτώσει σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ ἕνεκα νόσου ἢ ἄλλης αἰτίας, πιστοποιουμένης ἐνθάρως ὑπὸ τριῶν ἰατρῶν, (ὧν εἰς ἀπαραιτήτως δέον νὰ εἶναι δημόσιος ὑγειονομικὸς ὑπάλληλος) ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς, τὸ φαρμακεῖον ἐξακολουθεῖ λειτουργοῦν μόνον μετὰ πρόσληψιν ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ ὡς Διευθυντοῦ μὴ διευθύνοντος ἕτερον φαρμακείον καὶ μετὰ ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὸ φαρμακεῖον κλείει. Διατηρουμένων τῶν δικαιωμάτων τῆς μεταβιβάσεως τῆς ἀδείας εἰς τὸν κάτοχον ταύτης ἐπὶ τριετίαν.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς τριετίας ἀνακαλεῖται ἡ ἀδεια ἰδρύσεως φαρμακείου καὶ τὸ φαρμακεῖον κλείει ὀριστικῶς.

Εἰς περιπτώσιν θανάτου τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριετίας ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῆς πρώτης καὶ δευτέρας παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἰδιώται εὐρισκόμενοι ἀπὸ διετίας μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐν ἐπισήμῳ συνεταιρισμῷ βεβαιουμένῳ διὰ συνεταιρικοῦ συμβολαίου ἐνώπιον συμβολαιογράφου, μετὰ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ, διατηροῦντος νομίμως φαρμακεῖον ἐν λειτουργίᾳ, δύναται νὰ λάβωσιν ἀδειαν ἰδρύσεως Φαρμακευτικοῦ, μετὰ ὑποβολὴν αὐτῶν εἰς ἐξετάσεις ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς καταρτισθησαμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγίεινῆς. Ἐπίσης διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς καθορισθήσονται τὰ θέματα ἐφ' ὧν θὰ ἐξετασθῶσιν οἱ ὡς ἄνω ἰδιώται συνεταιῖροι Φαρμακείων, ἐξ ὧν θ' ἀποδειχθῇ ἡ πρακτικὴ αὐτῶν πείρα καὶ ἡ ἱκανότης ὡς καὶ τὰ τῆς ἐν γένει διεξαγωγῆς τῶν ἐξετάσεων τούτων.

Οι μη υποβαλόντες εντός μηνός από της δημοσίευσής του παρόντος ως και άπαξ άποσυχόντες κατά την δοκιμασίαν ενώπιον της ως άνω Έπιτροπής αποκλείονται δια παντός.

Φαρμακεία έμπίπτοντα εις την διάταξιν του άρθρου 3 του νόμου 617 και μη νομιμοποιηθέντα μέχρι σήμερα θεωρούνται νομίμως λειτουργούντα και εάν έτι οι ίδρυται τούτων δεν είναι εν ζωή κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος, θεωρουμένης της λειτουργίας αυτών ως μηδέποτε διακοπείσης.

Η χήρα και τά όρφανά τούτων δύνανται να διατηρήσουν εις λειτουργίαν ταύτα επί εξαμήνον από της ισχύος του παρόντος και να ένασκήσωσιν εντός αυτού τά δικαιώματα της μεταβιβάσεως της άδειας λειτουργίας τούτων εις έπιστήμονα φαρμακοποιόν κατά τά νενομισμένα.

Άπόστασις φαρμακείων—Πώλησις φαρμάκων παρ' ιατρών.

Άρθρον 20.

1. Τά έφεξής ιδρούμενα φαρμακεία δέον να άφίστανται άπ' άλλήλων και από τών ήδη λειτουργούντων 50 μέτρα, της άποστάσεως καταμετρουμένης είτε άπ' άκρου εις άκρον τών φαρμακείων είτε από προσόψεως εις πρόσψιν τούτων.

2. Τά φαρμακεία τά επί χρονικόν διάστημα μείζον της διετίας συνεχώς λειτουργήσαντα υπό τόν αυτόν φαρμακοποιόν και από θέσεως εις θέσιν μεταφερόμενα δέον να άφίστανται από τών λειτουργούντων τοιούτων 25 μέτρα, της άποστάσεως καταμετρουμένης ως άνωθι.

Άρθρον 21.

1. Επί μεταβιβάσεως άδειας λειτουργούντος φαρμακείου δύναται ό εις όν μεταβιβάσθη να έξακολουθή ή να διατηρή ήν τή αυτή θέσει τό φαρμακείον τούτο, άλλως όφείλει να τηρήση τας δια τού παρόντος όριζόμενας άποστάσεις.

2. Η διάταξις αυτή έφαρμόζεται και επί της κατά τό άρθρον 14 άμοιβαίως μεταθέσεως.

3. Οι παραβάται του άνωτέρω άρθρου τιμωρούνται δι' άμέσου κλεισίματος του φαρμακείου κατόπιν άποφάσεως του Υπουργού Υγεινής.

Άρθρον 22.

1. Άδεια συστάσεως φαρμακείου εις ιατρών δεν δίδεται. Έξαιρετικώς δίδεται ή άδεια πωλήσεως φαρμάκων εις ιατρούς έξασκούντας τό ιατρικόν επάγγελμα εις μέρος, εν ώ δεν υπάρχει φαρμακείον και από τό όποιον τό πλησιέστερον νομίμως λειτουργούν φαρμακείον απέχει πλέον τών πέντε χιλιομέτρων, της άποστάσεως ύπολογιζομένης από άκρον εις άκρον τών μερών. Η γραμμή καταμετρήσεως δέον πάντως να ακολουθήση την συνδέουσαν τά μέρη ταύτα συντομωτέραν άμαξίτην όδόν ή μη ύπαρχούσης τοιαύτης συντομωτέραν ήμιονική, και ούχι άτραπούς ή δυσβάτους όδούς.

2. Η άδεια αυτή χρησιμεύει δι' άποφάσεως του Υπουργού Υγεινής, αποκλειστικώς και μόνον, δι' ό μέρος διαμένει μονίμως και έξασκεί νομίμως τό επάγγελμα τού ιατρού ό ιατρός.

Η άνωτέρω άδεια άκυροϋται αυτόδικαίως εύθως ως ήθελεν ιδρυθή νομίμως φαρμακείον εις τόν αυτόν τόπον, ένθα διαμένει ό ιατρός, ή εις μέρος κείμενον εις άπόστασιν όλιγωτέραν τών 5 χιλιομέτρων. Η παράβασις αυτή τιμωρείται δια προστίμου 5.000—10.000 δραχμών έπιβαλλομένου δι' άποφάσεως του Υπουργού Υγεινής, μετά γνωμάτευσιν του Άνωτάτου Υγειονομικού Συμβουλίου και εισπραττομένου συμφώνως ταις διατάξεσι περι εισπράξεως τών δημοσίων έσόδων.

Φαρμακευπορεία.

Άρθρον 23.

1. Άπαγορεύεται ή έκδοσις άδειών, ιδρύσεως φαρμακευπορείων.

2. Τά δυνάμει άδειών Νομαρχιών, έκδοθεισών πρό του ΓΦΠΒ

νόμου του 1910 ως και τά δυνάμει του άρθρου 17 του άπό 11)4)25 Ν. Διατάγματος «περί μεταρρυθμίσεως τών διατάξεων περι συστάσεως φαρμακείων» συσταθέντα και διατηρηθέντα φαρμακευπορεία και κατά την ισχύν του παρόντος νόμου νομίμως λειτουργούντα διατηρούνται, έπιτρεπομένης εις αυτά μόνον της πωλήσεως χονδρικώς φαρμάκων εις φαρμακοποιούς και ιατρούς τούς κεκτημένους την εν άρθρω 22 του παρόντος όριζομένην άδειαν πωλήσεως φαρμάκων.

3. Η κατά παράβασιν του παρόντος ίδρυσις φαρμακευπορείου συνεπάγεται την κατά του παραβάτου έφαρμογήν του άρθρου 2 παράγραφος 9 του παρόντος.

Άρθρον 24.

Εις τά δυνάμει άδειών Νομαρχιών έκδοθεισών πρό του νόμου ΓΦΠΒ' λειτουργούντα φαρμακευπορεία έπιτρέπεται ή πρόσληψις έπιστήμονος φαρμακοποιού δια την έκτέλεσιν συνταγών και την λιανικήν πώλησιν φαρμάκων.

Τά φαρμακευπορεία ταύτα διατηρούσι τό δικαίωμα τούτο μόνον επί μίαν δεκαπενταετίαν από της δημοσίευσής του παρόντος νόμου, μεθ' ήν ταύτα περιορίζονται αποκλειστικώς εις την χονδρικήν πώλησιν φαρμάκων.

Τά περι ών το παρόν άρθρον φαρμακευπορεία, έφ' όσον ό ιδιοκτήτης αυτών έχει τέκνον σπουδάζον φαρμακευτικήν, δύνανται μεταβιβαζόμενα εις αυτό μετά την άποπεράτωσιν τών σπουδών του να μετατραπώσιν εις φαρμακεία. Έπισυμβάντος θανάτου του ιδιοκτήτου πρό της άποπερατώσεως τών σπουδών του τέκνου του, τό φαρμακευπορείον μεταβιβάζεται εις αυτό και μεταβάλλεται εις φαρμακείον μετά την άποπεράτωσιν τών σπουδών αυτού.

Μή υπάρχοντος τέκνου σπουδάζοντος την φαρμακευτικήν ή πτυχιούγου φαρμακοποιού έπιτρέπεται ή διατήρησις και ή λειτουργία του φαρμακευπορείου, μετ' άπόφασιν του Υπουργείου Υγεινής, υπό της χήρας και τών όρφανών, επί μίαν πενταετίαν υπό έπιστήμονα φαρμακοποιόν, μεθ' ήν πενταετία παύει λειτουργούν.

Η μετά τόν θάνατον του φαρμακευπόρου επί μίαν πενταετίαν υπό της χήρας και τών όρφανών διατήρησις και λειτουργία του φαρμακευπορείου υπό έπιστήμονα φαρμακοποιόν έπεκτείνεται και επί τών νομίμως λειτουργούντων φαρμακευπορείων τών Νέων Χωρών.

Άρθρον 25.

Έπιτρέπεται δι' άποφάσεως του Υπουργού επί της Υγεινής, μετά γνωμάτευσιν του Άνωτάτου Υγειονομικού Συμβουλίου ή υπό του Κράτους, τών Δήμων και Κοινοτήτων καθ' ύπερβασιν του νομίμου αριθμού τών φαρμακείων, κατά τας νενομισμένας διατάξεις ίδρυσις φαρμακείων αποκλειστικώς και μόνον πρός δωρεάν παροχήν φαρμάκων εις άποδεδειγμένους άπόρους.

Εις άπόρους ών ή άπορία πιστοποιείται υπό της Δημοτικής ή Κοινοτικής άρχής, εις τά εύαγή ιδρύματα και εις τά μέλη τών Σωματείων τών έχόντων ταμείον περιθάψεως τών μελών αυτών έπιτρέπεται ή υπό τών φαρμακείων παροχή έκπτώσεως μέχρι του μεγίστου όριου του καθοριζομένου έκάστοτε εν τή διατιμήσει τών φαρμάκων. Η υπό φιλανθρωπικών ιδρυμάτων, νοσοκομείων, κλινικών κλπ. παροχή φαρμάκων έκτός του ιδρύματος ως π. χ. εις άσθενείς προσερχόμενους εις έξωτερικά ιατρεία έπιτρέπεται μόνον δωρεάν εις άποδεδειγμένους άπόρους.

Οι κατά παράβασιν του άρθρου τούτου διευθυντάι ιδρυμάτων, έξαιρέσει της Πολυκλινικής Αθηνών, παρέχοντες φαρμακεία επί οιαδήποτε πληρωμή εις μη νοσηλευόμενους εντός τών ιδρυμάτων τιμωρούνται δια προστίμου 3 μέχρι 5 χιλιάδων δραχμών, έπιβαλλομένου υπό του Υπουργού της Υγεινής, μετά γνωμάτευσιν του Άνωτάτου Υγειονομικού Συμβουλίου και εισπραττομένου συμφώνως πρός τας δια-

τάξεις περι είσπραξέως δημοσίων έσόδων. Δευτέρα ύποτροπή τιμωρείται διά κλεισίματος του φαρμακείου του Ίδρύματος.

Φαρμακαποθήκη.

*Άρθρον 26.

1. Έπιτρέπεται ίδρυσις φαρμακαποθήκης, προς χονδρικήν πώλησιν φαρμάκων, κατόπιν άδείας του Υπουργού Υγιεινής, μετά γνώμην του Άνωτάτου Υγειονομικού Συμβουλίου, εις μέρη ών ό πληθυσμός υπερβαίνει τάς 50.000.

2. Άπασαι δέον άπαραιτήτως να διευθύνωνται κατά τά άνωτέρω ύπό έπιστήμονος φαρμακαποιοϋ, κεκτημένου τά έν άρθρω 1 προσόντα και μη διευθύνοντος φαρμακείου ή φαρμακείου ή έτέραν φαρμακαποθήκην ή έργοστάσιον φαρμακευτικών προϊόντων.

Ή ύπό τών φαρμακαποθηκών πώλησις φαρμάκων έπιτρέπεται χονδρικής μόνον εις φαρμακεία, φαρμακείορεια, έπέρας φαρμακαποθήκας, εις τούς ιατρούς τών χωρίων, τούς έχοντας άδειαν παροχής φαρμάκων ένεκεν έλλείψεως φαρμακείων εις νοσοκομεία και κλινικάς, εις άς ύπάρχει φαρμακείον, χημεία και μικροβιολογικά έργαστήρια.

Ή εις ιδιώτας πώλησις φαρμάκων ύπό τών φαρμακαποθηκών άπαγορεύεται.

Ή χονδρική πώλησις φαρμάκων συμφώνως ταίς άνωτέρω διατάξεσιν έπιτρέπεται και εις τά φαρμακεία, άλλ' ή πώλησις δέον να γίνεται έν ιδιαιτέρω διαμερίσματι του φαρμακείου, ώστε να μη παρακωλύεται ή έπιστημονική αύτου λειτουργία.

Εις τά και χονδρικήν πώλησιν διεξάγοντα φαρμακεία άπαγορεύεται ή άνγκραφή τής λέξεως φαρμακαποθήκη και έπιτρέπεται μόνον ή έπιγραφή «Φαρμακείον—Χονδρική πώλησις φαρμάκων» μετά του όνοματεπωνύμου του άδειούχου ιδιοκτήτου του φαρμακείου φαρμακοποιοϋ.

Οί παραβάται του παρόντος τιμωρούνται διά προστίμου δεαυμών 5—10 χιλιάδων έπιβαλλομένου δι' άποφάσεως του Υπουργού Υγιεινής μετά γνώμης του Άνωτάτου Υγειονομικού Συμβουλίου.

3. Ή παράβασις τών άνωτέρω διατάξεων συνεπάγεται τήν κατά τών παρθετων έφαρμογήν τών διατάξεων του έδαφίου 4 άρθρου 3 του παρόντος νόμου.

4. Διά τήν τακτικήν παρουσίαν τών διευθυντών τών φαρμακαποθηκών ισχύουσιν αι περι φαρμακείων διατάξεις του παρόντος νόμου.

Αί δι' άποφάσεων του Υπουργείου Υγιεινής έκδοθεισών συμφώνως τώ άρθρω 16 παράγρ. β' του από 11 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθετικού Διατάγματος «περι μεταρρυθμίσεως τών διατάξεων περι συστάσεως φαρμακείων» λειτουργούσαι κατά τήν έναρξιν τής ισχύος του παρόντος διατηρούνται έν λειτουργία.

Έπιτρέπεται ή διατήρησις και λειτουργία τής φαρμακαποθήκης ύπό τής χήρας και τών όρφανών επί πενταετίαν, ύπό έπιστήμονα φαρμακοποιοϋ, μεθ' ήν πενταετίαν ή φαρμακαποθήκη πύει λειτουργούσα.

*Άρθρον 27.

1. Ή ποιότης τών φαρμάκων τών πωλουμένων ύπό τών φαρμακαποθηκών εις τά φαρμακεία και τούς ιατρούς, τούς έχοντας άδειαν πώλησεως φαρμάκων, δέον να άνταποκρίνηται προς τάς απαιτήσεις τής έν ισχύϊ Φαρμακοποιίας ή έτέραν έπιστήμων φαρμακοποιοϋ.

2. Έκτός τών άνωτέρω φαρμάκων δύνανται αι φαρμακαποθήκη να έχωσι και χημικάς ουσίας οίαις δήποτε ποιότητος, ποσορίζόμενες διά τάς τέχνας και τήν βιομηχανίαν, ούδενοδ δέ άλλου είδους έμπόριον έπιτρέπεται έν αύταις και ταίς φαρμακείορειαίς.

3. Αί παραβάσεις τών διατάξεων του παρόντος τιμωρούν-

ται διά προστίμου 4000—25000 δραχμών δι' άποφάσεως του Υπουργού Υγιεινής, μετά γνώμης του Άνωτάτου Υγειονομικού Συμβουλίου.

*Άρθρον 28.

Τά περι έπιθεωρήσεως τών φαρμακείων και φαρμακείορειαών έπεκτείνονται και επί τών φαρμακαποθηκών συμφώνως τώ νόμω περι έπιθεωρήσεως φαρμακείων, παρισταμένου κατά τάς έκάστοτε ένεργούμενας έπιθεωρήσεις του Πρέδρου τών φαρμακαποθηκαρίων.

*Έργοστάσια φαρμακευτικών προϊόντων.

*Άρθρον 29.

1. Έπιτρέπεται κατόπιν άδείας του Υπουργού Υγιεινής, έκδομένης μετά γνώμης του Άνωτάτου Υγειονομικού Συμβουλίου, ή λειτουργία έργοστασίων, ή έργαστηρίων φαρμακευτικών προϊόντων, ύπό τών όρων όπως ταύτα διευθύνονται ύπευθύνως ύπό χημικού ή έπιστήμονος φαρμακοποιοϋ, κεκτημένου τά νόμιμα προσόντα και μη διευθύνοντος φαρμακείου ή φαρμακείορεια ή φαρμακαποθήκην ή έχοντα έτέραν δημοσίαν, δημοτικήν ή όπωσδήποτε άμειβομένην ιδιωτικήν θέσιν.

2. Ή άνω άδεια χορηγείται επί τής σχετικής αίτησεως του ένδιαφερομένου έν ή έπιαννάπτεται και δήλωσις του άναλαμβάνοντος τήν ύπεύθυνον διεύθυνσιν χημικού ή έπιστήμονος φαρμακοποιοϋ, μετά προηγουμένην έπιθεωρήσιν και ύποβολήν έκθέσεως, περι τής πλήρους έπαρκείας του έργοστασίου, προς κανονικήν λειτουργίαν και έπιστημονικήν παρασκευήν τών έν τή αίτήσει άναφερομένων προϊόντων, παρ' Έπιτροπής Έπιθεωρήσεως, άπαρτιζόμενης έκ του έπιθεωρητού τών φαρμακείων και του Διευθυντού του Γενικού Χημείου του Κράτους ή τών νομίμων άναπληρωτών αύτων.

3. Τά ήδη λειτουργούντα έργοστάσια ή έργαστήρια παρασκευής φαρμακευτικών προϊόντων ύποχρεούνται, όπως έντός τριμήνου από τής δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου ύποβάλωσιν εις τώ Υπουργείον τής Υγιεινής αίτησιν προς χορήγησιν άδειας, ήτις χορηγείται μόνον εάν τώ έργοστάσιον ή έργαστηρίον διευθύνεται ύπό έπιστήμονος φαρμακοποιοϋ ή χημικού και εάν ή έπιθεωρήσις ήθελε κρίνει ότι ύπάρχουσιν αι άναγκαίαι έγκαταστάσεις και δύνανται να παρασκευασθώσιν έπιστημονικάς έν τώ έργοστασίω ή έν τώ έργαστηρίω τά έν τή αίτήσει κατονομαζόμενα φαρμακευτικά προϊόντα.

4. Οί παραβάται τής άνω διατάξεως ιδιοκτήται τών έργοστασίων και ύπεύθυνοι διευθυνται αύτων τιμωρούνται διά προστίμου 5.000—10.000 δραχμών και διά προσκλήρου ή όριστικού κλεισίματος του έργοστασίου, δι' άποφάσεως του Υπουργού Υγιεινής μετά γνώμης του Άνωτάτου Υγειονομικού Συμβουλίου.

*Άρθρον 30.

Τά ύπό τών έργοστασίων και έργαστηρίων παρασκευαζόμενα φαρμακευτικά προϊόντα πωλούνται έντός έσφραγισμένου έμβυλαγίου, φέροντος ταινίαν γνησιότητος, έφ' ής άναγράφεται έντός τής έπωνυμίας του έργοστασίου και τώ όνομα του ύπευθύνου παρασκευαστού. Τά φαρμακευτικά προϊόντα παρασκευάζονται ύποχρεωτικώς κατά τήν Έλληνικήν φαρμακοποιάν, άλλ' έπιτόεπεται και ή παρασκευή φαρμακευτικών προϊόντων να καθ' έτέρας φαρμακοποιίας, έφ' όσον επί τής έτικέτας του δοχείου άναγράφεται ή φαρμακοποιία, καθ' ήν παρασκευασθή τώ φαρμακευτικόν προϊόν.

*Άρθρον 31.

Οί παρασκευάζοντες φαρμακευτικά προϊόντα νοθευμένα ή ψεσνος περιεκτικότητος εις δραστικά στοιχεία τιμωρούνται διά προστίμου πέντε χιλιάδων έως έκαστον χιλ. δραχμών και διά φυλακίσεως μέχρις 6 μηνών, έν ύποτροπή δέ διά προσκλή-

ρου η όριστική απαγορεύσεως της λειτουργίας του εργοστασίου η εργαστηρίου.

Φαρμακοποιία.

"Αρθρον 32.

1. Η εκάστοτε ισχύουσα φαρμακοποιία και τὰ εκάστοτε εκδιδόμενα συμπληρώματα αυτής είναι υποχρεωτικά δι' όλα τὰ λειτουργούντα φαρμακεία, τούς ιατρούς τούς κεκτημένους άδειαν πώλησεως φαρμάκων, συμφώνως τῷ άρθρῳ 22 τοῦ παρόντος νόμου, ὡς και διὰ τὰ εργοστάσια η εργαστήρια παρασκευῆς φαρμακευτικῶν προϊόντων.

2. Οἱ παραβάται της διατάξεως τοῦ παρόντος άρθρου τιμωροῦνται διὰ προστίμου 500—2.000 δραχμῶν και ἐν ὑποτροπῇ 2.000—5.000 δραχμῶν, ἐπιβαλλομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, μετὰ γνώματτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου και εἰσπραττομένου συμφώνως ταῖς διατάξεσι περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Γενικαὶ Διατάξεις.

"Αρθρον 33.

1. Η ιδιότης τοῦ φαρμακοποιοῦ τοῦ διευθύνοντος συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ παρόντος νομίμως συνεστημένον φαρμακείον η φαρμακευπορείον εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς πῶσαν δημοσίαν, δημοτικὴν, κοινοτικὴν η ἀμειβομένην ἰδιωτικὴν θέσιν. Οἱ κατέχοντες τινὰ τῶν ἄνω θέσεων ὑποχρεοῦνται ἅμα τῇ ἐνάρξει της λειτουργίας τοῦ φαρμακείου, φαρμακαποθήκης, ἐργοστασίου η εργαστηρίου φαρμακευτικῶν προϊόντων, ὅπως παραιτηθῶσι της δημοσίας κλπ. θέσεως η της ἀδείας συστάσεως φαρμακείου και διευθύνσεως φαρμακευπορείου κλπ.

Δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς και μετὰ γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, ὅπως φαρμακοποιοὶ διευθύνοντες νομίμως λειτουργούν φαρμακείον η φαρμακευπορείον παρέγωσιν ὑπηρεσίας ἐπι μαιβῆ εἰς ἰδιωτικὰ ἰδρύματα η ὀργανισμοὺς κατὰ τὰς ὥρας, καθ' ἃς δὲν λειτουργεῖ τὸ ὑπ' αὐτὸν διευθυνόμενον φαρμακείον η φαρμακευπορείον.

2. Εἰς τὴν διάταξιν της ἀνωτέρω παραγράφου και ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ της ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ὑπάγονται και οἱ κατὰ τὴν ἰσχύὴν τοῦ παρόντος διατηροῦντες συγχρόνως δύο τῶν ἀνωτέρω ἰδιοτήτων.

3. Φαρμακοποιοὶ διατηρῶν νομίμως συνεστημένον φαρμακείον δεγόμενος αἰρετὸν ἀξίωμα θεωρεῖται ὑποχρεωτικῶς διατελῶν ἐν ἀδείᾳ η δὲ συνέχισις τῶν ἐργασιῶν τοῦ φαρμακείου του ἐπιτρέπεται μόνον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὀριζόμενα.

4. Οἱ παραβάται της διατάξεως τοῦ παρόντος άρθρου τιμωροῦνται μετὰ ἀνάκλησιν της χορηγηθείσης αὐτοῖς ἀδείας ἰδρύσεως φαρμακείου η διευθύνσεως φαρμακείου, φαρμακευπορείου, φαρμακαποθήκης, ἐργοστασίου η εργαστηρίου φαρμακευτικῶν προϊόντων, προκαλουμένην δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς.

"Αρθρον 34.

1. Η ἐκτέλεσις τῶν συνταγῶν και ἡ λιανικὴ πώλησις φαρμάκων, εἰς τὸ κοινὸν ἐπιτρέπεται μόνον εἰς φαρμακοποιοὺς ἔχοντας ἐν λειτουργίᾳ νομίμως συνεστημένα φαρμακεία η διευθύνοντας φαρμακευπορεία περὶ ὧν τὸ 24ον ἄρθρον τοῦ παρόντος και ἐντὸς τῶν φαρμακείων η φαρμακευπορείων, ἄτινα οὔτοι νομίμως διευθύνουσιν. ὡς ἐπίσης και εἰς τοὺς ἱατροὺς τοὺς ἔχοντας τὴν δυνάμει τοῦ άρθρου 22 ἄδειαν πώλησεως φαρμάκων και συμφώνως τῇ εκάστοτε ἰσχύουσῃ διατιμήσει, ὑποχρεομένων τούτων εἰς τὴν χορήγησιν σημειώσεως ἀναγραφούσης τὸν ἀριθμὸν της συνταγῆς και τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν ὡς και τὴν χορήγησιν ἀντιγράφου της συνταγῆς. ἀναφέροντος κειχωρισμένως τὴν τιμὴν εκάστου φαρμάκου, ἐφ' ὅσον ἤθελεν αὕτη ζητηθῆ παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ.

Η παράβασις της διατάξεως περὶ πώλησεως φαρμάκων ὑπὲρ τὴν διατιμήσιν κολάζεται κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις τῶν περὶ αἰσχροκερδείας νόμων, η δὲ τῶν λοιπῶν διατάξεων της προηγουμένης παραγράφου διὰ προστίμου πεντακοσίων ἕως δύο χιλιάδων δραχμῶν, ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Πταιματοδικείου. Ἐν ὑποτροπῇ τὸ πρόστιμον διπλασιάζεται.

2. Οἱ κατὰ παράβασιν τοῦ παρόντος άρθρου ἀντιποιοῦμενοι ἔργα φαρμακοποιῶν τιμωροῦνται μετὰ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν και χρηματικὴν ποινὴν 2 χιλιάδων δραχμῶν, και ἐν ὑποτροπῇ μετὰ φυλάκισιν 6 μηνῶν και χρηματικὴν ποινὴν δεχ. 4 χιλιάδων.

"Αρθρον 35.

Η ἐντὸς φαρμακαποθηκῶν, φαρμακευπορείων (ἐξαιρέσει τῶν ἐν ἀρθρ. 24 τοιοῦτων) και ἐργοστασίων φαρμακευτικῶν προόντων ἐκτέλεσις συνταγῶν και λιανικὴ πώλησις φαρμάκων ἐπιούρει ἐπὶ μὲν τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν ἐκτέλεσιν της συνταγῆς, ὡς και τὴν πώλησιν τοῦ φαρμάκου τὴν ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ ποινὴν, ἐπὶ δὲ τοῦ ἔχοντος ἄδειαν ἰδρύσεως φαρμακαποθήκης, φαρμακευπορείου και ἐργοστασίου φαρμακευτικῶν προϊόντων τὴν ἄρσιν της ἀδείας λειτουργίας αὐτῶν, προκαλουμένην δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, μετὰ γνώματτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

"Αρθρον 36.

1. Οἱ ἐργοστασιαρχαὶ φαρμακευτικῶν προϊόντων δύνανται νὰ πωλῶσι χονδρικῶς τὰ ὑπ' αὐτῶν παρασκευαζόμενα φαρμακευτικὰ προϊόντα ἀποκλειστικῶς εἰς φαρμακοποιοὺς, φαρμακευποιοὺς και φαρμακαποθήκας και οὐχὶ εἰς τὸ κοινόν.

2. Οἱ παραβάται τοῦ παρόντος άρθρου τιμωροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, μετὰ γνώματτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, διὰ προστίμου δραχ. 5—20 χιλιάδων.

"Αρθρον 37.

1. Ἀπαγορεύεται εἰς παραγγελιοδόχους η ἐναποθήκευσις και ἡ μεταπώλησις φαρμακευτικῶν προϊόντων.

2. Ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς εἰς ἀντιπροσώπους φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων (σπασιαλιτέ) η ἐναποθήκευσις και ἡ μεταπώλησις τῶν ἰδιοσκευασμάτων ἐκείνων, ἄτινα ἀντιπροσωπεύουσιν, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ μεταπώλησις ἐπιτρέπεται μόνον χονδρικῶς εἰς φαρμακεία, φαρμακευπορεία, φαρμακαποθήκας και εἰς τοὺς ἱατροὺς τοὺς ἔχοντας ἄδειαν πώλησεως φαρμάκων.

3. Οἱ παραβάται της παρούσης διατάξεως τιμωροῦνται διὰ προστίμου δραχμῶν 1000—10.000 ἐπιβαλλομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, μετὰ γνώματτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, τὰ δὲ τυχὸν ἀνευρεθέντα φαρμακευτικὰ προϊόντα κατὰσχονται πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου.

"Αρθρον 38.

Τὰ ἤδη λειτουργούντα νομίμως ἀνεγνωρισμένα φαρμακεία Συνεταιρισμῶν καθὼς και τὰ τοιαῦτα τὰ εἰς τὰς νέας χώρας νομίμως λειτουργούντα ἀπὸ Τουρκοκρατίας διατηροῦνται.

"Αρθρον 39.

Ἀπαγορεύεται ὁ συνεταιρισμὸς μεταξὺ φαρμακοποιῶν και ἱατρῶν η ἡ παροχὴ ποσοστῶν.

Οἱ παραβάται τοῦ παρόντος τιμωροῦνται διὰ προστίμου 5000—μέχρι 50 χιλιάδων δραχμῶν.

"Αρθρον 40.

1. Τὰ φαρμακεία τῶν πρακτικῶν φαρμακοποιῶν τὰ νομίμως συνεστημένα ὡς και τὰ λειτουργούντα δυνάμει τοῦ ἀπὸ 18 Ὀκτωβρίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ χορηγήσεως ἀδειῶν συστάσεως φαρμακείων εἰς πρόσφυγας φαρμακοποιοὺς διατηροῦνται ὡς ὑπεράριθμα. μὴ δυνάμενα νὰ μεταβιβασθῶσιν οὔτε ἐν τῇ ζωῇ οὔτε μετὰ θάνατον.

2. Εξαιρούνται τὰ φαρμακεία τῶν πρακτικῶν φαρμακοποιῶν τὰ ἰδρυθέντα δυνάμει ἀδειῶν τῆς Κρητικῆς ἢ Σαμακιῆς Πολιτείας, ἅτινα ἐπιτρέπεται νὰ μεταβιβασθῶσι συμφώνως τοῖς ἄρθροις 18 καὶ 19 τοῦ παρόντος νόμου.

Εἰς πόλεις τῆς Κρήτης ἔχουσας πληθυσμὸν ἄνω τῶν 5000 κατοίκων, ἔνθα λειτουργοῦσι φαρμακεία μόνον πρακτικῶν φαρμακοποιῶν, δύναται νὰ χορηγηθῇ ἄδεια ἰδρύσεως φαρμακείου εἰς ἐπιστήμονα φαρμακοποιὸν χωρὶς τὰ ὑπάρχοντα φαρμακεία τῶν πρακτικῶν φαρμακοποιῶν ν' ἀποτελοῦν κώλυμα.

3. Τὰ δυνάμει ἀδειῶν τῆς Σαμακιῆς καὶ Κρητικῆς Πολιτείας συνεστημένα φαρμακεία ἰατρῶν καταργοῦνται ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινης, ἐφ' ὅσον ἤθελον ἀποζημιωθῆν παρὰ τοῦ οἰκείου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου, τῆς ἀποζημιώσεως ὀριζομένης παρὰ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ οἰκείου νομιάτρου, τοῦ Προέδρου τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου καὶ ἐνὸς τρίτου ὑποδεικνυομένου παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτος τοῦ φαρμακείου ἱατροῦ, ἄλλως παραμένουσιν ὡς ὑπεράριθμα, μὴ δυνάμενα νὰ μεταβιβασθῶσιν.

Πρακτικοὶ φαρμακοποιοὶ καταφυγόντες εἰς Ἑλλάδα μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν καὶ ἔχοντες ἐξασκήσει τὸ ἐπάγγελμα τοῦ φαρμακοποιοῦ τοῦλάχιστον ἐπὶ δεκαετίαν ἐν Μικρασίᾳ, καὶ οἵτινες καίτοι ἐμπροθέσμως εἶχον αἰτήσῃ τὴν παραχρῆν ἀδείας συμφώνως τῷ καταργηθέντι Διατάγματι περὶ προσφύγων φαρμακοποιῶν δὲν ἔτυχον ἀδείας, δύναται ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ψήφισεως τοῦ νόμου τούτου νὰ ζητήσῃσι νὰ παραπεμφθῶσι πρὸς ἐξέτασιν ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς καταρτισθεῖσας παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγίεινης. Οἱ ἐκ τούτων κρινόμενοι ὡς ἐπιτυχόντες δικαιοῦνται νὰ ἀφομοιωθῶσι πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀδειούχους φαρμακοποιοὺς διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγίεινης.

Ἄρθρον 41.

Αἱ ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ ἢ ἄλλως προκίπτουσαι κεναὶ θέσεις φαρμακείων πληροῦνται ἐκ τῶν τυχόν ὑφισταμένων ὑπεράριθμων καὶ νομίμως λειτουργούντων φαρμακείων ἐπιστημόνων φαρμακοποιῶν.

Ἄρθρον 42.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ παρὰ παντοπωλῶν ἢ εἰδοπωλῶν ὡς καὶ ἡ παρὰ παντὸς μὴ συγκεντρύνοντας τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ προσόντα πώλησις φαρμακευτικοῦ εἶδους, ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν πίνακα Υ' τοῦ ἀπὸ 25-2-20 διατάγματος, ἢ τοῦ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ παρόντος ἐκδοθησομένου τοιοῦτου.

2. Οἱ παραβάται τοῦ παρόντος τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 1000—4000 δραχμῶν καὶ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 43.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ διαφήμισις ἐκ μέρους φαρμακείων διὰ τὴν ποιότητα καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐν αὐτοῖς πωλουμένων φαρμάκων.

Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἡ ἀνγγραφή ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τῶν προθηκῶν τῶν φαρμακείων, φαρμακευσιῶν καὶ φαρμακαποθηκῶν πάσης ἐτέρας λέξεως πλὴν τοῦ ὀνομαστικῶν τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ, φαρμακεμπορίου ἢ φαρμακαποθηκαρίου καὶ τῆς λέξεως «φαρμακείον» διὰ τὰ φαρμακεία, «φαρμακεμπορεῖον» διὰ τὰ φαρμακεμπορεῖα καὶ «φαρμακαποθήκη» διὰ τὰς φαρμακαποθήκας.

2. Προκειμένου περὶ ἰδιοσκευασμάτων, ἐπιτρέπεται ἡ διαφήμισις μόνον ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινης ἐκδιδυμένης σχετικῆς ἀδείας ἐλευθέρως κυκλοφορίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἐνδείξεων χρησιμοποιοῦσας τῶν φαρμάκων τούτων.

3. Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τιμωροῦνται διὰ προστίμου δεσφ. 1000—2000.

Ἄρθρον 44.

Τὰ περὶ βοηθῶν, μαθητῶν καὶ προσωπικοῦ ἐν γένει, τὰ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν φαρμακείων, τὰ περὶ φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων καὶ τὰ περὶ πωλήσεως τῶν φαρμάκων κανονίζον-

ται καὶ τροποποιοῦνται διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐκδομένων μετὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῆς Ὑγίεινης Ὑπουργοῦ, διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τούτων τῶν κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἰσχύοντων τοιοῦτων.

Οἱ παραβάται τῶν περὶ βοηθῶν κλπ. καταρτισμοῦ τῶν φαρμακείων τῶν ἐν ἰσχύϊ διατηρουμένων ἢ ἐκδοθησομένων διαταγμάτων τιμωροῦνται διὰ προστίμου μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς 5 χιλ. δραχμὰς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινης μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ παραβάται τῶν περὶ πωλήσεως φαρμάκων καὶ φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων ἐκδοθησομένων διαταγμάτων τιμωροῦνται διὰ προστίμου δραχμῶν 5000 ἢ διὰ κατασχέσεως καὶ καταστροφῆς τῶν φαρμάκων ἢ φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινης, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

Ὡς ἐξέταστα πρὸς ἀμοιβὴν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν βοηθῶν φαρμακείων ὀρίζονται δραχμαὶ 150 καὶ καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου σὺν τῇ αἰτήσῃ τούτου πρὸς ἐξέτασιν.

Ἄρθρον 45.

Τὰ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκδοθέντα διπλώματα εὐρεσιτεχνίας φαρμακευτικῶν εἰδικότητων δὲν ἀναγνωρίζονται.

Ἄρθρον 46.

Συνιστᾶται διὰ τὴν ὅλην ἐπικράτειαν εἰς Πανελλήνιος Φαρμακευτικὸς Σύλλογος εἰς τὸν ὅποιον μετέχουσιν ὑποχρεωτικῶς δι' ἀντιπροσώπων πάντες οἱ Φαρμακευτικοὶ Σύλλογοι. Οἱ ἀντιπρόσωποι οὗτοι ἀποτελοῦντες τὰ μέλη τοῦ Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου ἐκλέγονται κατὰ τὴν ἐξῆς ἀναλογίαν. Σύλλογοι ἀποτελούμενοι ἐξ ὀλιγωτέρων τῶν 15 μελῶν ἐκλέγουσιν 1 ἀντιπρόσωπον. Σύλλογοι ἀποτελούμενοι ἐκ περισσοτέρων μελῶν ἐκλέγουσιν 1 ἀντιπρόσωπον ἀνὰ ἐκάστην δεκαπεντάδα ἐπὶ πλεόν μελῶν ἢ κλάσμα ταύτης ὅταν τοῦτο ὑπερβαίη τὸ ἦμισυ. Δι' ἕκαστον τῶν ἀντιπροσώπων τούτων ἐκλέγεται καὶ εἰς ἀναπληρωτῆς.

Ἐκαστος Σύλλογος ἐκλέγει τοὺς κατὰ τὸ ἄνω ἐδάφιον ἀντιπροσώπους του ὡς καὶ τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτοῦ κατὰ τὴν Συνέλευσιν τῶν ἀρχαιεσιῶν του. Ἐν τῇ προκειμένῃ ἡμῶς περιπτώσει οἱ Σύλλογοι ὀφείλουσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου νὰ συγκαλέσωσι Συνελεύσεις συμπληρωματικῆς ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροσώπων καὶ ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 47.

Ὅπου ἐν τῷ Π. Διατάγματι τῆς 10—12—1928 περὶ συστάσεως προσωπικοῦ καὶ κατανομῆς τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινης κλπ.) συναντᾶται ἡ φράσις «εἰδικὸς ἐπιθεωρητῆς φαρμακείων» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «Γενικὸς Ἐπιθεωρητῆς φαρμακείων» ὡς οὗτος προβλέπεται καὶ νοεῖται διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 6—11—21 Νομοθετ. Διατάγματος «περὶ ἐπιθεωρήσεως φαρμακείων καὶ φαρμακευσιῶν».

Καταργοῦνται

1. Τὰ ἄρθρα 1—11 συμπεριλαμβανομένου, τοῦ Β. Διατάγματος, τῆς 5ης Σεπτεμβρίου 1861, «περὶ κανονισμοῦ τῶν φαρμακείων», ὁ Νόμος ὌΜΒ' τοῦ 1880 «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν διατάξεων τοῦ περὶ ἀδείας συστάσεως φαρμακείων» καὶ «περὶ τοῦ ἐπαγγέλλεσθαι τὴν ἱατρικὴν» Β. Διατάγματος τοῦ 1834, ΑΚΒ' τοῦ 1882, Α7Σ' τοῦ 1883 «περὶ ἐνασχίσεως τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις».

Ὁ νόμος ΓΦΠΒ' τοῦ 1910 «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν περὶ φαρμακείων καὶ φαρμακευσιῶν διατάξεων».

Τὰ ἄρθρα 5 τοῦ νόμου 358 τοῦ 1915 «περὶ διαλύσεως τῶν ἐσωμάτων οἰκονομικοῦ καὶ φαρμακευτικοῦ».

Τὸ ἀπὸ 2—10—23 Ν. Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 358 κλπ.»

Ὁ νόμος 615 τοῦ 1915 «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν διατάξεων περὶ συστάσεως φαρμακείου».

Ὁ νόμος 617 «περὶ ἀσκήσεως τῶν ἰατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν ταῖς νέαις Ἑλληνικαῖς Χώραις».

Τὸ Διάταγμα τῆς 20—12—27 «περὶ καταρτισμοῦ ἐπιτροπῆς πρὸς σύνταξιν τῆς Ἑλληνικῆς φαρμακοποιίας».

Διάταγμα τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως Θεσσαλονίκης 2122 τοῦ 1917 «περὶ παροχῆς ἀδείας τοῦ μετέρχεσθαι τὸν ἱατρὸν καὶ φαρμακοποιόν».

Ὁ νόμος 1222 τοῦ 1918 «περὶ ἀσκήσεως τῶν ἰατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν ταῖς νέαις Ἑλληνικαῖς Χώραις».

Τὸ διάταγμα τῆς 10—4—18 «περὶ δοκιμασίας τῶν ἐν ταῖς νέαις χώραις ἐμπειρικῶν φαρμακοποιῶν».

Ὁ νόμος 1622 τοῦ 1919 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1222 κλπ.».

Ὁ νόμος 1624 τοῦ 1919 «περὶ ἰδρύσεως ἐν Πειραιεὶ συν-εργατικῆς φαρμακείου».

Ὁ νόμος 1626 τοῦ 1919 «περὶ πωλήσεως κλπ.».

Ὁ νόμος 1678 τοῦ 1919 «περὶ παρατάσεως τῆς διὰ τοῦ νόμου 1222 κλπ. τειταγμένης προθεσμίας».

Ὁ νόμος 1625 τοῦ 1919 «περὶ πληρωμῆς τῶν δαπανῶν τῆς φαρμακοποιίας».

Ὁ νόμος 2750 τοῦ 1922 «περὶ παρατάσεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 7 τοῦ νόμου 1222 προθεσμίας κλπ.».

Ὁ νόμος 2902 τοῦ 1922 «περὶ περυσθῆκης ἐδαφίων εἰς τὰ ἄρθρα 1 καὶ 6 τοῦ αὐτοῦ 615 «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν διατάξεων κλπ.».

Ὁ νόμος 2912 τοῦ 1922 «περὶ ἰδρύσεως φαρμακείου ἐν Θεσσαλονίκῃ τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους».

Ὁ νόμος 2929 τοῦ 1922 «περὶ πληρωμῆς δαπανῶν πρὸς σύνταξιν κλπ. τῆς φαρμακοποιίας».

Ὁ νόμος 3006 τοῦ 1922 «περὶ ἀσκήσεως τῶν ἰατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν Θράκῃ».

Ν. Δ. 10 Δεκεμβρίου 1922 «περὶ χορηγίας ἀδειῶν πρὸς σύστασιν φαρμακείων εἰς πρόσφυγας φαρμακοποιούς καθ' ὑπερβάσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους συνεστημένων φαρμακείων».

Ν. Δ. 2 Φεβρουαρίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1922 Ν. Δ. «περὶ χορηγίας ἀδειῶν πρὸς σύστασιν φαρμακείων εἰς πρόσφυγας φαρμακοποιούς κλπ.».

Ν. Δ. 7 Μαρτίου 1923 «περὶ χορηγίας ἀδειῶν συστάσεως φαρμακείων καθ' ὑπερβάσιν κλπ. εἰς ἐπιστρωτευθέντας ἐφέδρους κλπ.» (σελ. 450).

Ν. Δ. 21 Μαρτίου 1923 «περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας τοῦ νόμου 3006 τῆς 6)8)22 «περὶ ἀσκήσεως τῶν ἰατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν Θράκῃ».

Ν. Δ. 9 Ἰουνίου 1923 «περὶ χορηγίας ἀδείας ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος φαρμακοποιοῦ εἰς πρόσφυγας πρακτικοὺς φαρμακοποιούς».

Ν. Δ. 8 Αὐγούστου 1923 «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουνίου ἐ. ἑ. Ν. Δ. κλπ. καὶ εἰς τοὺς φαρμακοποιούς».

Ν. Δ. 1 Ὀκτωβρίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουνίου ἐ. ἑ. Ν. Δ. «περὶ ἀπαγορεύσεως ἐξασκήσεως τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος εἰς ἐπιστήμονας, ἱατροὺς μὴ κεντημένους τῆν Ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα».

Ν. Δ. 18 Ὀκτωβρίου 1923 «περὶ χορηγίας ἀδειῶν συστάσεως φαρμακείων εἰς πρόσφυγας φαρμακοποιούς».

Ν. Δ. 18 Ὀκτωβρίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 7 Μαρτίου 1923 Ν. Δ. κλπ.».

Ν. Δ. 18 Ὀκτωβρίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 7 Μαρτίου 1923 Β. Δ. κλπ.».

Ν. Δ. τῆς 10 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ παρατάσεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 7 τοῦ νόμου 1222 τοῦ 1918 προθεσμίας πρὸς ἀπόκτησιν ἀδείας ἀσκήσεως τῶν ἰατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν ταῖς Ν. Χώραις».

Ν. Δ. 12 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 7 Μαρτίου 1923 Ν. Δ. κλπ.».

Ν. Δ. 25 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ τῆς ἀπ' ἀλλήλων ἀποστάσεως τῶν φαρμακείων».

Ν. Δ. 29 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ ἰδρύσεως φαρμακείων ἐν τῷ ἐκτῷ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν κειμένῳι συνειπιπύσῃ».

2 Τὸ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1924 Ν. Δ. «περὶ παρατάσεως τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Νοεμβρίου π. ἑ. Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου 1922 Ν. Δ. «περὶ ἀπίστεως ἰατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν Ἑλλάδι παρὰ προσφύγῳι κλπ.».

Τὸ ἀπὸ 2 Ὀκτωβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 617 τῆς 21 Ἰανουαρίου 1915 «περὶ ἐξασκήσεως τῶν ἰατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις».

Τὸ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν διατάξεων περὶ συστάσεως φαρμακείων».

Ἡ τρίτη, ἡ τετάρτη καὶ πέμπτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 3601 τοῦ 1928 «περὶ συστάσεως φαρμακευτικῶν Σιλλόγων» ἡ πρώτη καὶ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Ὁ νόμος 4176 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11)5)29 Ν. Διατάγματος «περὶ ἰδρύσεως φαρμακείων καθ' ὑπερβάσιν τοῦ νομοῦ ἀριθμοῦ».

Ὁ νόμος 4184.

Ὁ παρὸν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Δελφείῃ τῆ 27 Αὐγούστου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

Ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς

Β. ΒΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 29 Αὐγούστου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ